הגדה
של
פסח

אָבִיב

הִגִּיעַ לֵיל פֶּסַח, כָּל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אוֹמֵר
הַלֵּל כִּי בַּלַּיְלָה הַזֶּה
אוֹצְרוֹת סְלָלִים נִפְתָּחִים.

טַל

צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת,
פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת
בְּטָל

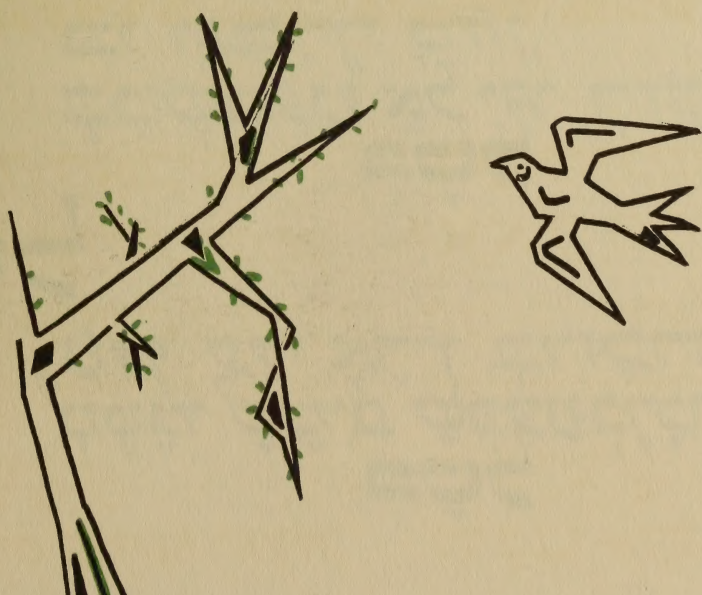
טַל

בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן,
בְּמַשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן,
בְּטָל

טַל

נוֹפֵךְ עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה
מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה,
בְּטָל

כִּי הִנֵּה
הַסְּתָו עָבָר,
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ;
הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ
עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בְּאַרְצֵנוּ.

כֻּתֻּנּוֹת פַּסִּים לָבַשׁ הַגַּן

וּכְסוּת רִקְמָה מַדֵּי דְשָׁאוֹ
וּמְעִיל תַּשְׁבֵּץ עָטָה כָּל עֵץ
וּלְכָל עַיִן הֶרְאָה פִּלְאוֹ.
כָּל צִיץ חָדָשׁ לִזְמַן חָדָשׁ
יָצָא שׂוֹחֵק לִקְרַאת בֹּאוֹ
אַךְ לִפְנֵיהֶם שׁוֹשָׁן עוֹבֵר
מֶלֶךְ עַל-כָּל הוֹדַם כִּסְאוֹ.

הָיָה הָאָבִיב.
גָּבְהוּ שָׂדוֹת בָּעֵמֶק
וְיָרָק מֶרְחָבִים בַּמִּדְרָךְ;
מִכָּל נְגֹהוֹת גָּאוּ
בְּשָׁמַיִן
אֶל יוֹם בִּזְהָבוֹ יִפְרָח.

רַנּוּ מִזְמוֹר לוֹ:
טֶנֶא הָיָה הָעֵמֶק
לְבִכּוּרֵי עָמָל וָנִיב;
הָרִים כִּתְּרוּ לוֹ
הַכֶּתֶר
וּלְבָבִי - הַשִּׁיר.

פֶּסַח

זָכוֹר אֶת הַיּוֹם
הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם
מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עֲבָדִים

הַיּוֹם
אַתֶּם יוֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב.

שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח

כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב
הוֹצִיאֲךָ אֲדוֹנָי אֱלוֹהֶיךָ
מִמִּצְרָיִם.

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם ——

פֶּסַח.

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן
וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ לְדוֹרוֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם
תְּחָגֻּהוּ.

הִנְנִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרַיִם
יַחַד עִם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל

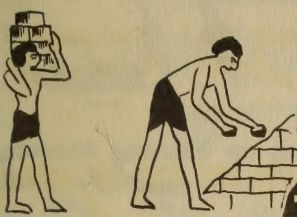
הָא
לַחְמָא עַנְיָא דִּי אֲכָלוּ
אַבְהָתָנָא בְּאַרְעָא
דְמִצְרָיִם;
כָּל דִּכְפִין יֵיתֵי וְיֵיכוֹל,
כָּל דִּצְרִיךְ יֵיתֵי וְיִפְסַח.

הָשַׁתָּא אֲנִי-
לַשָּׁנָה הַבָּאָה
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּנֵי חוֹרִין.

מַה נִּשְׁתַּנָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
חָמֵץ וּמַצָּה הַלַּיְלָה הַזֶּה -
כֻּלּוֹ מַצָּה;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
שְׁאָר יְרָקוֹת הַלַּיְלָה הַזֶּה —
כֻּלּוֹ מָרוֹר;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין
בֵּין יוֹשְׁבִין וּבֵין מְסֻבִּין הַלַּיְלָה הַזֶּה
כֻּלָּנוּ מְסֻבִּין;
שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת מְשִׂיחִין אָנוּ
שִׂיחוֹת חוּלִין הַלַּיְלָה הַזֶּה
כֻּלָּנוּ מְשִׂיחִין בְּשִׁעְבּוּד עַמֵּנוּ
וּגְאוּלָּתוֹ.

עֲבָדִים

הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם. וַיּוֹצִיאֵנוּ
אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וְאִלּוּ לֹא הוֹצִיא
הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ
מִמִּצְרַיִם הֲרֵי אָנוּ וּבָנֵינוּ וּבְנֵי
בָנֵינוּ מְשֻׁעְבָּדִים הָיִינוּ
לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם.

וַאֲפִילוּ כֻּלָּנוּ חֲכָמִים, כֻּלָּנוּ
נְבוֹנִים, כֻּלָּנוּ זְקֵנִים, כֻּלָּנוּ
יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה —
מִצְוָה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצִיאַת
מִצְרָיִם. וְכָל הַמַּרְבֶּה לְסַפֵּר
בִּיצִיאַת מִצְרַיִם הֲרֵי זֶה
מְשֻׁבָּח.

עֲבָדִים הָיִינוּ
עַתָּה בְּנֵי חוֹרִין

מַעֲשֶׂה

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בִּבְנֵי-בְרַק וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה; עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם: רַבּוֹתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא לְכָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתָם

בִּמְתֵי מְעָט

בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ
מִצְרַיְמָה וְעַתָּה שָׂמְךָ אֱלֹהִים
כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרוֹב, שֶׁנֶּאֱמַר:
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ
וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד
וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם.

וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ
עַל מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר
אֶל עַמּוֹ:

הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. הָבָה,
נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה,
וְהָיָה כִּי תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסַף גַּם הוּא עַל
שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ

וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם-
וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ.

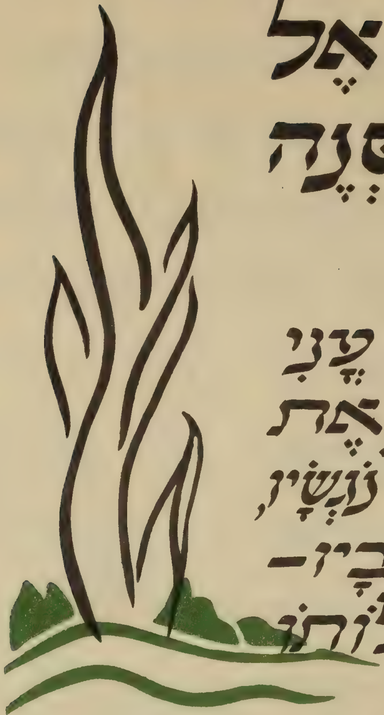
וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן
יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ.

וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם
בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר
וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה
בַּשָּׂדֶה; אֶת כָּל
עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ
בָהֶם בְּפָרֶךְ.

וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
הָעֲבוֹדָה וַיִּזְעָקוּ וַתַּעַל
שַׁוְעָתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן
הָעֲבוֹדָה. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים
אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים
אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם
אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב.

וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ
וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמַיִךְ
וָאֹמַר לָךְ:
בְּדָמַיִךְ חֲיִי,
וָאֹמַר לָךְ:
בְּדָמַיִךְ חֲיִי.

וַיִּקְרָא אֱלֹהִים אֶל
מֹשֶׁה מִתּוֹךְ הַסְּנֶה
וַיֹּאמֶר:

רָאֹה רָאִיתִי אֶת עֳנִי
עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת
צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי נֹגְשָׂיו,
כִּי יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו-
וָאֵרֵד לְהַצִּילוֹ וּלְהַעֲלוֹתוֹ
מִן הָאָרֶץ הַהִיא
אֶל אֶרֶץ טוֹבָה וּרְחָבָה,
אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ.

וְעַתָּה לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֶל
פַּרְעֹה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם.

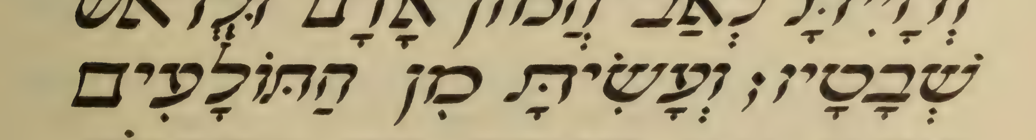
הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים
בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב.

לֵךְ בֹּא מִצְרַיְמָה

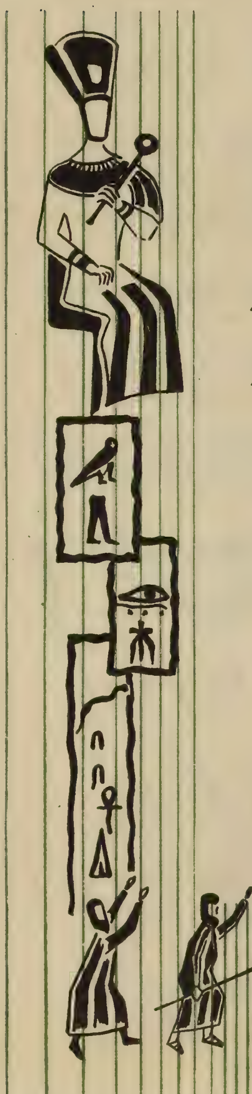
וּבָאתָ אֶל הַנַּעֲנִים וְהַנִּדְכָּאִים
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי עֲבָדִים הֵם – וְהֵם
לֹא יָבִינוּ; וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כִּי אֻמְלָלִים
הֵם – וְהֵם לֹא יָדְעוּ; כִּי גָדוֹל עָנְיָם
וּגְדוֹלִים מַכְאוֹבֵיהֶם וְנוֹרָא לַחֲצָם –
וְהֵם לֹא יַאֲמִינוּ. וּפָקַחְתָּ עֵינֵיהֶם
בְּחֹזֶק יָד עַל כָּל לַחֲצָם וְעַל כָּל
עָנְיָם וְגָאַלְתָּ אוֹתָם.

וְעַם רָב יִמָּשֵׁךְ אַחֲרֶיךָ מִקֶּרֶב
אַחֶיךָ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וַאֲשֶׁר לֹא
יְדָעוּךָ עוֹד וּמִקֶּרֶב כָּל הָעָם
מִסָּבִיב אֲשֶׁר רַע וּמַר לָהֶם;

וְהָיִיתָ לְאַב הֲמוֹן אָדָם וּלְרֹאשׁ
שְׁבָטָיו; וְעָשִׂיתָ מִן הַתּוֹלָעִים
אָדָם וּמִן הָאָדָם עַם וּמֵעַפְרוֹת
חוֹל – אֶרֶץ.

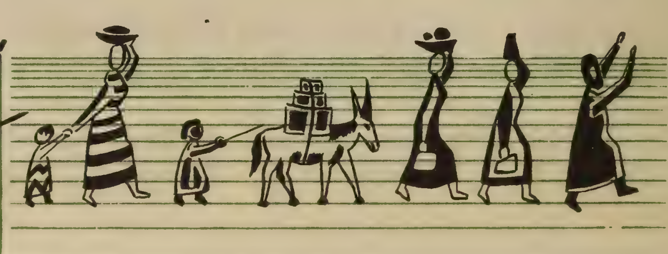

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת הָעָם
וְלֹא נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים
כִּי קָרוֹב הוּא; כִּי אָמַר: פֶּן יִנָּחֵם
הָעָם בִּרְאוֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ
מִצְרָיְמָה.

וַיֻּגַּד לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם
כִּי בָרַח הָעָם וַיֵּהָפֵךְ
לְבַב פַּרְעֹה וַעֲבָדָיו אֶל
הָעָם וַיֹּאמְרוּ: מַה זֹּאת
עָשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת
יִשְׂרָאֵל מֵעָבְדֵנוּ?

וַיְחַזֵּק אֲדֹנָי אֶת לֵב פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
יֹצְאִים בְּיָד רָמָה

וַיִּשְׂאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם וַיִּירְאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ אֶל אֲדֹנָי וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה:
הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר?
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירָאוּ; הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת יְשׁוּעַת אֲדֹנָי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם. כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם **לֹא** תֹסִיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם.

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיּוֹלֶךְ אֲדֹנָי אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל הַלַּיְלָה וַיָּשֶׂם אֶת הַיָּם לֶחָרָבָה וַיִּבָּקְעוּ הַמָּיִם.

אָז יָשִׁיר

מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַאֲדוֹנָי
וַיֹּאמְרוּ לֵאמוֹר:

אָשִׁירָה לַאֲדוֹנָי

כִּי גָאֹה גָּאָה,
סוּס וְרוֹכְבוֹ
רָמָה בַיָּם.
עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה

יְמִינְךָ

אֲדוֹנָי נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ
אֲדוֹנָי תִּרְעַץ אוֹיֵב.

אָמַר אוֹיֵב:
אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל,
תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי.

נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ
כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ.
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים.
בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בִּקְשׁוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת
לוֹמַר שִׁירָה לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא.

אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ- בָּרוּךְ-הוּא:
מַעֲשֵׂי יָדַי טוֹבְעִים בַּיָּם
וְאַתֶּם אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנַי?
וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד
בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. אֶלָּא
שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ.
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם.

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר

חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר:

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה אֲדֹנָי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם, שֶׁלֹּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל

מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לוֹעֵז, הָיְתָה יְהוּדָה
לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו.
הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס, הַיַּרְדֵּן יִסֹּב
לְאָחוֹר, הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים,
גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן.
מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס,
הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר, הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְאֵילִים, גְּבָעוֹת כִּבְנֵי
צֹאן ?
מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי
אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב, הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם,
חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם.

לְפִיכָךְ

לְפִיכָךְ חַיָּבִים אֲנַחְנוּ

לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבֵּחַ,
לְבָרֵךְ, לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס;
לְמִי שֶׁעָשָׂה לַאֲבוֹתֵינוּ
וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה:

הוֹצִיאָנוּ

מֵעַבְדוּת - לְחֵרוּת,
מִיָּגוֹן - לְשִׂמְחָה,
מֵאֵבֶל - לְיוֹם-טוֹב,
מֵאֲפֵלָה - לְאוֹר גָּדוֹל
וּמִשִּׁעְבּוּד - לִגְאוּלָּה
וְנֹאמַר שִׁירָה חֲדָשָׁה

הַלְלוּיָהּ

קומו!

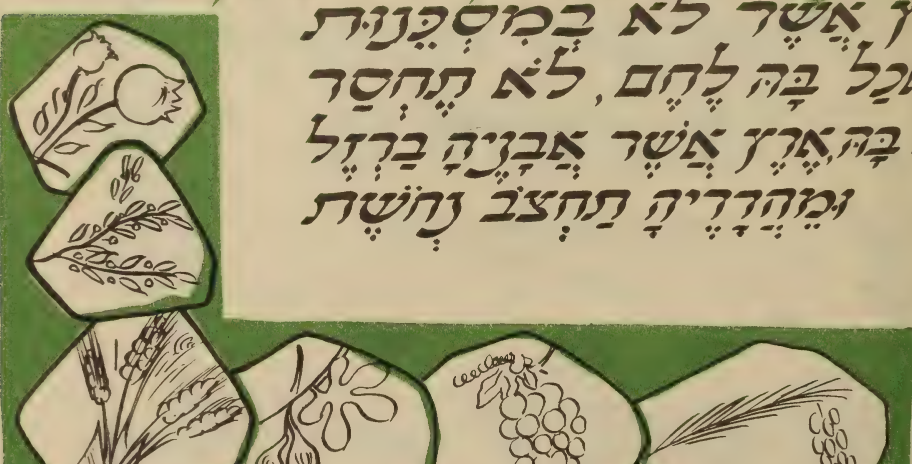
התועי מדבר, צאו מתוך השממה;
עוד הדרך רב, עוד רבה המלחמה.
רב-לכם לנוע, לנוד בערבה-
ולפניכם פרושה דרך גדולה, רחבה.
רק ארבעים שנה נתע בין ההרים-
ובחול טמנו ששים רבוא פגרים.
אל-נא יעצרונו פגרי הנחשלים,
שבעבדותם מתו, נפסח על-החללים!
ירקבו בקלונם סרוחים על-צררתם,
שבכתפם נשאו ממצרים אותם.
- ימתק למו חלומם, חלום רב בצלים שומים,
דודים מלאי בשר רבים ועצומים.
עוד היום או מחר יחלק רוח קדים
עם העיט גופת אחרון העבדים.
קומו! אפוא, נדים! עזבו את השממה!
אך אל יעל קולכם, דרכו עז בדממה!
פן צעדכם ירגיז מדבר ונרדמיו-
איש ואיש בלבבו ישמע הד פעמיו!
איש בלבבו ישמע קול אלהי דבר:
לך! היום אל-ארץ חדשה אתה עובר!
לא! לא לחם קלוקל שלו ודגן שמים-
לחם עצב תאכל פרי עמל ידים!

לֹא! לֹא אֹהֶל תֹּהוּ וַעֲלִיזוֹת שְׂחָקִים-
בַּיִת אַחֵר תִּבְנֶה, אֹהֶל אַחֵר תָּקִים!
כִּי מִלְּבַד הַמִּדְבָּר תַּחַת הַשָּׁמַיִם,
עוֹד לֶאֱלֹהַּ עוֹלָם גָּדוֹל רְחַב יָדַיִם.
וּמִלְּבַד יְלֵל הַיְשִׁימוֹן דְּמִי הַצִּיָּה-
תִּרְגַּשׁ תַּחַת שִׁמְשׁוֹ אֶרֶץ יְפֵה-פִיָּה.

כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה, אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם, עֲיָנֹת וּתְהֹמוֹת יוֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר.

אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעוֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן, אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ.

אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת
תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תֶחְסַר
כֹּל בָּהּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל
וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת

חֲסַל

סִדּוּר פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ,
כְּכָל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקָּתוֹ.
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסַדֵּר אוֹתוֹ
כֵּן נִזְכֶּה לַעֲשׂוֹתוֹ.

זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה
קוֹמֵם קְהַל עֲדַת מִי-מָנָה,
בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה,
פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה

לַשָּׁנָה הַבָּאָה
בִּירוּשָׁלַיִם
הַבְּנוּיָה

נְבָרֵךְ

עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל
אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה
וּרְחָבָה שֶׁהִנְחַלְתָּ לָנוּ,
לֶאֱכֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבֹּעַ
מִטּוּבָהּ.

כֵּן נַגִּיעַ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים
הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ בְּשָׁלוֹם;
שְׂמֵחִים בְּבִנְיָן וְשָׂשִׂים
בַּעֲבוֹדָה וְנָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ
עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת
נַפְשֵׁנוּ.

אָז רוֹב נִסִּים הִפְלֵאתָ
בַּלַּיְלָה
בְּרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת זֶה
הַלַּיְלָה
קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא
לֹא יוֹם וְלֹא
לַיְלָה
רָם הוֹדַע
כִּי לְךָ הַיּוֹם אַף לְךָ
הַלַּיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפְקֵד
לְעִירְךָ כָּל הַיּוֹם וְכָל
הַלַּיְלָה
תָּאִיר כְּאוֹר יוֹם
חֶשְׁכַת
לַיְלָה

שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ

וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ־לָךְ,
חַי אָנִי נְאֻם ה׳
כִּי כֻלָּם כַּעֲדִי תִלְבָּשִׁי
וּתְקַשְּׁרִים כַּכַּלָּה.

הִנְנִי מֵבִיא אוֹתָם

מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְקִבַּצְתִּים
מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ, בָּם עִוֵּר
וּפִסֵּחַ הָרָה וְיֹלֶדֶת יַחְדָּו,
קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה:

וּבָאוּ וְרִנְּנוּ

בִמְרוֹם-צִיּוֹן וְנָהֲרוּ
אֶל-טוּב ה׳ עַל דָּגָן
וְעַל תִּירֹשׁ וְעַל יִצְהָר
וְעַל בְּנֵי צֹאן וּבָקָר
וְהָיְתָה נַפְשָׁם כְּגַן רָוֶה.

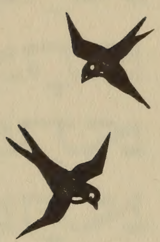
הִנֵּה

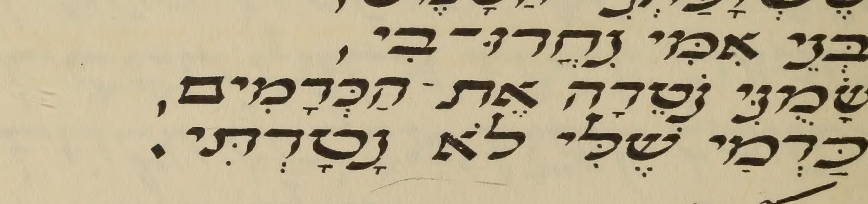
יָמִים בָּאִים וְנִגַּשׁ חוֹרֵשׁ בַּקּוֹצֵר
וְדֹרֵךְ עֲנָבִים בְּמֹשֵׁךְ הַזָּרַע
וְהִטִּיפוּ הֶהָרִים עָסִיס
וְכָל הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגַגְנָה:
וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבוּת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּבָנוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת וְיָשָׁבוּ
וְנָטְעוּ כְרָמִים וְשָׁתוּ אֶת יֵינָם
וְעָשׂוּ גַנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיהֶם:
וּנְטַעְתִּים עַל אַדְמָתָם
וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד מֵעַל
אַדְמָתָם.

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה

יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ!
כִּי טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן.
לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים,
שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ;
עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ.
מָשְׁכֵנִי אַחֲרֶיךָ, נָּרוּצָה!
הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו;
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ.
נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן;
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ.
שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה,
בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ,
כְּאָהֳלֵי קֵדָר!
כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה.
אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת,
שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ;
בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי,
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים,
כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי.

חַד גַּדְיָא

חַד גַּדְיָא, דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי
וְאָתָא שׁוּנְרָא וְאָכְלָה לְגַדְיָא
וְאָתָא כַלְבָּא וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא
וְאָתָא חוּטְרָא וְהִכָּה לְכַלְבָּא
וְאָתָא נוּרָא וְשָׂרַף לְחוּטְרָא
וְאָתָא מַיָּא וְכָבָה לְנוּרָא
וְאָתָא תוֹרָא וְשָׁתָה לְמַיָּא
וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט וְשָׁחַט לְתוֹרָא
וְאָתָא מַלְאַךְ־הַמָּוֶת וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט.
וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא וְשָׁחַט
לְמַלְאַךְ־הַמָּוֶת, דְּשָׁחַט לְשׁוֹחֵט,
דְּשָׁחַט לְתוֹרָא, דְּשָׁתָה לְמַיָּא,
דְּכָבָה לְנוּרָא, דְּשָׂרַף לְחוּטְרָא,
דְּהִכָּה לְכַלְבָּא, דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא,
דְּאָכְלָה לְגַדְיָא,
דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי.
חַד גַּדְיָא·· חַד גַּדְיָא.

הגדה זאת נכתבה וצוירה
ע"י יוסף זהר
יפעת
פסח תש"ך